

НЕГАТИВНІ ВПЛИВИ АВТОТРАНСПОРТУ НА НАВКОЛИШНЄ СЕРЕДОВИЩЕ

Метла Д.О., студент групи 3 курсу, спеціальності
«Експлуатація і електроустаткування автомобілів і
тракторів»

Керівник: Гринчук О.Д.
Вінницький технічний коледж

Розглядати автомобільний транспорт слід як індустрію, пов'язану з виробництвом, обслуговуванням і ремонтом автомобілів, їх експлуатацією, виробництвом пально-мастильних матеріалів, з розвитком і експлуатацією дорожньо-транспортної мережі й ін. З цієї позиції можна сформулювати наступні негативні впливи автомобілів на навколишнє середовище.

Перша група пов'язана з виробництвом автомобілів: - висока ресурсно-сировинна й енергетична ємність автомобільної промисловості; - власне негативний вплив на навколишнє середовище автомобільної промисловості (ливарне виробництво, інструментально-механічне виробництво, виробництво шин і т.д.).

Друга група зумовлена експлуатацією: витрата палива і повітря, виділення шкідливих вихлопів газів, викиди продуктів випробувань шин і гальм, шумове забруднення навколишнього середовища, матеріальні, людські втрати і втрати тваринного світу в результаті транспортних аварій. Третя група пов'язана з відчуженням земель під транспортні магістралі, гаражі і стоянки: - розвиток інфраструктури сервісного обслуговування автомобілів (автозаправні станції, станції сервісного обслуговування, мийки і т.д.); - підтримка транспортних магістралей у робочому стані (використання солі для танення снігів).

Четверта група поєднує проблеми регенерації й утилізації шин, олії і інших технологічних рідин, самих відпрацьованих авто.

Відпрацьовані гази двигунів внутрішнього згорання (ВГДВЗ) містять складну суміш, що нараховує більше 200 сполук. В основному це газоподібні речовини і невелика кількість твердих часток, що знаходяться в зваженому стані.

Таким чином, автотранспорт - джерело емісії в атмосферу складної суміші хімічних сполук, склад яких залежить не тільки від виду палива, типу двигуна й умов його експлуатації, але і від ефективності контролю викидів. Потрапляючи в атмосферу, компоненти ВГ ДВЗ, з одного боку, змішуються з наявними в повітрі забруднювачами, з іншого боку - проходять ряд складних перетворень, що призводять до утворення нових сполук. Одночасно йдуть процеси розведення і видалення забруднювачів з атмосферного повітря шляхом мокрого і сухого висаджування на землю.

На 2010 рік кількість ТЗ в Україні складала понад 8 млн. од., що у порівнянні з 2000 роком на 21 % більше. Це спричинило викиди понад 2 млн. т. забруднюючих речовин серед яких: 72 % – оксиду вуглецю, 13% – вуглеводнів, 15% – оксидів азоту, 0,5% – твердих часток. В Польщі кількість ТЗ перевищує аналогічний показник в Україні у 2,4 рази, а викиди СО – лише в 1,8 рази.